

Men hverken Kvinderne eller Mændene var endnu modne til en sammenhængende Spekulation over Ægteskabet og Kvindesagen; en saadan giver først Platon.*) I „Staten“ udtaler han at „de højere Klasser i hans Idealstat, naar de faar den rationelle Opdragelse, han har foreslaaet, nok vil komme paa det rene med, at Kvinder, Børn og Ejendom bør være fælles. Denne Udtalelse vakte uhyre Opsigt og blev almindeligt Samtaleemne i Athen; Aristophanes skrev, sandsynligvis særlig rettet imod den, Komedien „Kvinderne paa Folkeforsamling.“

Til Grund for Platons Betragtning af Ægteskabet laa den gamle græske Opfattelse: „Ægteskabet er til for Børnenes Skyld, nærmere bestemt: det skal skaffe Staten saa godt Materiale til at forme Borgere af, som muligt. „Brud og Brudgom skal være betænkte paa at skaffe Staten saa smukke og gode Børn som muligt“ hedder det i det posthume Værk**) „Love“, som i dette Spørgsmaal staar paa „Statens“ Standpunkt. Samme-steds forlanges det, at man skal vælge sin Brud af Hensyn til Statens Tarv — ikke to ensartede Naturer sammen — ikke efter egen Behagelighed, og det fremhæves, at gennem Forplantningen opnaa Menneskene en Form af Udødelighed, som alle naturligt attraa.“

Platon hævder, at den eneste væsentlige Forskjel, der er paa de to Køns Anlæg, er den fysiske; Kvinderne maa kunne tjene Staten ligesaavel som Mændene; „der kan ingen Opgaver paavises, som særligt maa betegnes som Kvindernes i Modsætning til Mændenes; overalt kan vi kun konstatere en Gradsforskjel, ingen Væsensforskel.“ Den Opdragelse, som er bedst for Mændene, maa derfor ogsaa være den bedste for Kvinderne; de skal deltage i alle Mændenes aandelige og legemlige Sysler og Idrætter, og de skal have de samme Pligter og Rettigheder i Statslivet som Mændene, ogsaa Værnepligten. Og naar Kvinderne ikke have særlige Opgaver, der er forskellige fra Mandens og naar de skal have samme Opdragelse og Beskæftigelse som Mændene, saa maa Hjemmet ophæves. Ejendoms- Kvinde- og Børnefællesskab skal indføres, for at alle kan være lige interesserede for alle,

*) En Redegørelse for Platons Opfattelse af Kvinden er given af Helga Johansen i Kvinden og Samfundet 1888, S. 33.

**) = efterladte.